

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **I. D.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 5. 2005, č. j. 62 Az 91/2004 – 40, o neustanovení advokáta,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 29. 9. 2004, č. j. OAM-2833/VL-10-19-2004 byla jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu v České republice.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce (dále „stěžovatel“) žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, která byla rozsudkem tohoto soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 62 Az 91/2004 - 18, jako nedůvodná zamítnuta.

Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, jejíž součástí byl i návrh stěžovatele, aby mu soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce (§ 35 odst. 7, § 105 odst. 2 s. ř. s.).

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 5. 5. 2005, č. j. 62 Az 91/2004 - 40 návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl a poučil stěžovatele o možnosti podat proti tomuto usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, a to ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení.

Usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno ve smyslu ust. § 46 odst. 3, § 50c odst. 1, 4 o. s. ř. doručeno dne 27. 5. 2005.

Stěžovatel podal kasační stížnost, zaslanou Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, dne 13. 6. 2005. Navrhl zrušení napadeného usnesení a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Nestanoví-li soudní řád správní jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení (§ 42 odst. 5 s. ř. s.).

Nebyla-li fyzická osoba, jíž je písemnost určena, zastižena na adrese, na kterou jí bylo doručováno, a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost doručí vhodné fyzické osobě, bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost podle § 46 odst. 3 o. s. ř. uloží. Byla-li písemnost uložena, zanechá se podle § 50c odst. 1 o. s. ř. v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se dle § 50c odst. 4 o. s. ř. poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení vyloučeno (§ 50d odst. 1 o. s. ř.) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

V daném případě nebyl stěžovatel při doručování dne 24. 5. 2005 zastižen, i když se v místě doručování zdržoval. Protože se písemnost nepodařilo doručit vhodné fyzické osobě ve smyslu § 46 odst. 3 s. ř. s., byla téhož dne uložena u pošty a adresátovi byla zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti. Protože náhradní doručení nebylo vyloučeno a nebyla prokázána ani neúčinnost uložení písemnosti, byl dle § 50c odst. 4 o. s. ř. a § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem doručení pátek 27. 5. 2005, a to bez ohledu na skutečnost, že fakticky, dle doručky, žalobce písemnost převzal až dne 31. 5. 2005. Lhůta pro podání kasační stížnosti žalobci tedy v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 27. 5. 2005. Protože kasační stížnost žalobce zaslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb až dne 13. 6. 2005, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. prosince 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu

